

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce **M. C h .**, zast. JUDr. Pavlem Švandrlíkem, advokátem se sídlem AK v Kostelci nad Orlicí, Na Lávkách 778, PSČ 517 41, proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, PSČ 500 03, za účasti 1. Ing. N. S. a 2. P. S., oba zast. JUDr. Alenou Brychtovou, advokátkou se sídlem AK v Hradci Králové, Veverkova 1343, PSČ 500 02, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2011. č.j. 12695/UP/2011/Vm, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 12. 9. 2011, č.j. 12695/UP/2011/Vm, a rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 24. 5. 2011, zn.: 147665/2009 HA2/ŽA, č.j.: MMHK/088322/2011, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je p o v i n e n nahradit žalobci náklady řízení ve výši 7.800,-- Kč k rukám JUDr. Pavla Švandrlíka, advokáta se sídlem AK v Kostelci nad Orlicí, Na Lávkách 778, PSČ 51741, do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

III. Osoby zúčastněné na řízení n e m a j í právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal včas podanou žalobou přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2011. č.j. 12695/UP/2011/Vm, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 24. 5. 2011, zn.: 147665/2009 HA2/ŽA, č.j.: MMHK/088322/2011, jímž bylo rozhodnuto o tom, že žalobce „NENÍ ÚČASTNÍKEM územního řízení (územního souhlasu)“ o umístění stavby v něm specifikované, a toto prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno. Žaloba obsahovala řadu námitek odůvodňujících údajná pochybení správních orgánů zúčastněných na řízení, jehož výsledkem bylo právě žalované rozhodnutí (vedeném po vydání územního souhlasu dne 1. 10. 2009 pod č.j.: MMHK/149784/2009 US/934). Podstatou žaloby bylo tvrzení, že se žalobcem nebylo v souvislosti s vydáním územního souhlasu jednáno jako s účastníkem řízení, přestože jím byl zásadním způsobem dotčen ve svých právech, když žalobcovy nemovitosti byly vydaným územním souhlasem znehodnoceny, z čehož žalobce zároveň dovozoval, že územní souhlas byl vydán v rozporu se zákonem. Zdůrazňoval přitom, že podmínkou vydání územního souhlasu je bezkonfliktnost ze strany osob uvedených v § 85 odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen „stavební zákon“), jejíž naplnění by ovšem předpokládalo z jeho strany souhlas se stavbou, popřípadě by muselo být o jeho námitkách rozhodnuto. Orgány veřejné správy však tyto předpoklady vydání územního souhlasu dle žalobce nerespektovaly, v důsledku čehož mu byla odňata možnost chránit svá práva nejen v řízeních před nimi, ale zároveň mu tím měl být odepřen i přístup k soudu. V uvedeném žalobce spatřoval porušení čl. 36 Listiny základních práv a svobod. S ohledem na to navrhoval zrušit jak žalované rozhodnutí, tak i rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, jež mu předcházelo.

Žalovaný se vyjádřil k věci podáním ze dne 30. 1. 2012. Konstatoval v něm, že žalobní námitky jsou svým obsahem totožné s námitkami uvedenými v odvolání, s nimiž se vypořádal v napadeném rozhodnutí. Poté rozvedl úvahy, proč žalobci nepříslušelo postavení účastníka řízení, v jehož rámci k vydání územního souhlasu došlo, a to v kontextu § 85 odst. 2 písm. a) a b) stavebního zákona. Vzhledem k tomu navrhoval žalobu zamítnout.

Osoby zúčastněné na řízení se k žalobě věcný způsobem nevyjádřily.

Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního, zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), a to bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., když žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se k výzvě o možnosti

rozhodnout ve věci bez jednání ve lhůtě dvou týdnů od doručení této výzvy nevyjádřil. Krajský soud měl proto v souladu s citovaným ustanovením za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí. O tom byl ve výzvě poučen. Dospěl přitom k následujícím zjištěním a právním závěrům.

V přezkoumávané věci byla žalována rozhodnutí, jimiž bylo rozhodnuto, že žalobce není účastníkem řízení, v jehož rámci byl vydán shora uvedený územní souhlas. Když totiž žalobce tuto skutečnost zjistil (podle protokolu ze dne 24. 2. 2010 přinejmenším toho dne), začal proti územnímu souhlasu brojit, respektive vystupoval jako opomenutý účastník řízení, v němž byl územní souhlas vydán. Jeho námitky však neshledaly orgány veřejné správy zúčastněné na řízení odůvodněnými, jak vyplývá ze žalovaných rozhodnutí. V tom žalobce spatřoval dotčení svých práv způsobem rozvedeným v žalobě.

Jak ze žaloby, tak ze žalovaných rozhodnutí je zřejmé, že oba účastníci soudního přezkumného řízení (žalobce a žalovaný správní orgán) vycházeli z předpokladu, že územní souhlas je výsledkem správního řízení, v němž vystupují jeho účastníci obdobně, jako je tomu v případě účastníků při územním řízení. Pouze se neztotožnili v náhledu na to, zda takovým účastníkem měl žalobce být či nikoliv. Tyto úvahy jsou však ve světle platné judikatury Nejvyššího správního soudu mylné (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. září 2012, č.j. 2 As 86/2010-76, dostupné na www.nssoud.cz), neboť v případě územního souhlasu jedná stavební úřad pouze se žadatelem, územní souhlas není výsledkem správního řízení a proti souhlasu nejsou přípustné řádné opravné prostředky (viz zejména výrok I. a body 34 a 38 citovaného usnesení).

Již z uvedeného tak logicky plyne, že není-li územní souhlas výsledkem správního řízení, pak nebyly na místě ani úvahy o tom, zda žalobce je či není účastníkem správní činnosti (podle žalobce a žalovaného účastníkem správního řízení), v jejímž rámci k vydání územního souhlasu došlo. Jinými slovy, o účastenství žalobce ve věci předmětného územního souhlasu nemělo být vůbec rozhodováno, žalobou napadená rozhodnutí, řešící otázku účastenství žalobce při vydání územního souhlasu jakoby v územním řízení, nemají oporu v zákoně. Jak žalovaným rozhodnutím, tak i rozhodnutím prvoinstančního správního orgánu proto došlo k takovému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonnost žalovaného rozhodnutí. Proto krajskému soudu nezbylo, než z těchto důvodů podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušit jak žalované rozhodnutí, tak i prvoinstanční správní rozhodnutí, jež mu předcházelo, neboť obě trpí stejnými vadami (§ 78 odst. 3 s.ř.s.). Námitky žalobce ani vyjádření žalovaného nemohly na této skutečnosti nic změnit, neboť jsou spojeny s chybným předpokladem, že územní souhlas je výsledkem správního řízení. V dalším řízení se budou správní orgány, jichž se tento rozsudek týká, řídit právním názorem v něm vyjádřeným (viz § 78 odst. 5 s.ř.s.).

Obiter dictum krajský soud k věci uvádí (podrobně rozvedeno v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. září 2012, č.j.

2 As 86/2010-76), že územní souhlas je přezkoumatelný jednak podle části čtvrté zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (viz jeho § 156 odst. 2), a dále v rámci soudního přezkumu na základě žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením dle § 82 a násl. s.ř.s. Tedy osoba mající za to, že vydáním územního souhlasu byl nastolen závadný stav, má k dispozici právní způsoby, jak se mu bránit, respektive není jí odňat přístup k soudu.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Podle tohoto ustanovení má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci úspěch, když jím žalovaná rozhodnutí byla zrušena, byť z jiného důvodu, k němuž ovšem musel krajský soud přihlídnout z úřední povinnosti, a proto má právo na náhradu nákladů vzniklých mu v souvislosti s podáním žaloby. Ty sestávají z náhrady za zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,-- Kč, odměně advokáta za dva úkony právní služby při zastupování po 2.100,-- Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, § 11 odst. 1 písm. a/ a d/ a § 9 odst. 3 písm.f/ ve spojení s § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a náhrady jeho hotových výdajů za dva úkony po 300,-- Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky). Náhrada nákladů řízení celkem tak činí 7.800,-- Kč.

Náklady řízení je žalovaný povinen zaplatit podle výroku II. tohoto rozsudku zástupci žalobce, neboť je advokátem (viz § 64 s.ř.s. a § 149 odst. 1).

Osoby zúčastněné na řízení neuplatňovaly nároky na náhradu řízení. Ostatně podle § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které by jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou ji soud uložil. Krajský soud žádnou takovou povinnost osobám zúčastněným na řízení neuložil. Vzhledem k tomu krajský soud ve výroku III. rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 9. listopadu 2012

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu